

ШАРЛ ПЕРО ВЪЛШЕБНИЦИ

Превод от френски: Зефира Кацкова, 1972

chitanka.info

Живяла някога една вдовица. Тя имала две дъщери. По-голямата толкова приличала на майка си по нрав и в лицето, че който я видел, като че ли виждал майка ѝ. И двете били така неприятни, горделиви, че никой не можел да живее с тях.

По-малката била добра и скромна като баща си, при това и невидана красавица. Понеже човек винаги обича този, с когото си

прилича, майката безумно обичала по-голямата си дъщеря, а ужасно мразела по-малката. Нещастното момиче трябвало да яде в кухнята и непрекъснато да работи. Между другата домакинска работа, която вършело, то трябвало по два пъти на ден да ходи с една голяма стомна за вода, и то много далеч.

Един ден, като било на извора, дошла при него една бедна жена и го помолила да ѝ даде да пийне водица.

— На драго сърце, майчице — казало хубавото момиче и веднага изляло стомната си, наляло вода от най-хубавото място на извора, подало ѝ я, като постоянно придържало стомната, за да може жената да пие по-лесно.

След като утолила жаждата си, добрата жена му казала:

— Ти си толкова хубава, добра и вежлива, че ми се иска да те възнаградя.

Нека при всяка дума, която изречеш, от устата ти да пада цвете или скъпоценен камък.

Жената била вълшебница, преобразила се на бедна селянка, за да види докъде ще стигне добротата на девойката.

Когато момичето се върнало вкъщи, майка му се скарала, че си идва много късно от извора.

— Прощавай, майко, че толкова се забавих — отговорило клетото момиче и като казало тези думи, от устата му паднали две рози, два бисера и два големи диаманта.

— Какво виждам? — извикала майката смаяна. — Като че ли от устата ѝ падат бисери и диаманти! Какво значи това, дъще? — Тя за първи път я нарекла „дъще“.

Горкото дете ѝ разказало чистосърдечно всичко, което му се случило, а през това време от устата му изпадали безброй диаманти.

— Щом е тъй — казала майката, — тогава да изпратя там и моята дъщеря. Ела, Фаншон, и виж какво пада от устата на сестра ти, когато говори. Нима не ти се иска да имаш и ти такава дарба? Ще трябва само да отидеш да налееш вода от извора и щом някоя бедна жена ти поиска да пие, да ѝ подадеш най-учтиво стомната.

— Притрябвало ми е да ходя по изворите! — отвърнало грубо момичето.

— Аз настоявам да отидеш, и то веднага! — извикала майка ѝ.

Фаншон взела най-хубавия сребърен съд, който имали вкъщи, и отишла, но през всичкото време все мърморила. Едва стигнала до извора, и откъм гората се задала великолепно облечена жена. Това била същата вълшебница, която се явила на сестра ѝ, но този път взела образа и дрехите на принцеса, за да види докъде ще стигне неучтивостта на това момиче. Тя се приближила и ѝ поискала вода.

— Да не съм дошла тук да те поя! — ѝ отвърнала грубата горделивка. — Нарочно донесох сребърен съд за принцесата, нали? Като искаш вода, пий от извора.

— Ти не си много учтива — подепа вълшебницата, без да се гневи. — Добре, щом си толкова неуслужлива, нека при всяка дума, която изречеш, от устата ти да пада по една змия или жаба.

Щом майката зърнала отдалеч дъщеря си, извикала ѝ веднага:

— Е, какво стана, дъще?

— Какво искаш да стане, мамо? — отговорила грубиянката и от устата ѝ паднали две пепелянки и две жаби.

— Боже мой! — викнала майката. — Какво виждам? Сестра ти е виновна за това нещастие, но тя скъпо ще ми заплати! — и веднага се спуснала да я бие. Горкото момиче избягало и се скрило в близката гора.

Царският син, който се връщал от лов, я срещнал и като я видял толкова красива, попитал я какво прави съвсем сама в гората и защо

плаче.

— О, господине! Майка ми ме изгони от къщи! — проплакала тя.

Като видял, че от устата ѝ паднали пет-шест бисера и толкова диаманти, принцът я помолил да му каже откъде има тази дарба. Момичето му разказало всичко.

Царският син се влюбил в нея и като пресметнал, че такава дарба струва повече от всичко, което друга девойка може да му донесе като зестра, завел я в двореца и се оженил за нея.

А сестра и станала толкова омразна, че дори и собствената ѝ майка не могла повече да я търпи и я изгонила от къщи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.